

anden Side meget ønskede at faa denne Sag frem her i Dag, blev Udarbejdelsen forceret i meget høj Grad, og deraf følger, at Forslaget har nogle Mangler i formel Henseende, som allerede det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har gjort opmærksom paa, men som meget let vil kunne rettes ved et Par Ændringsforslag til tredie Behandling, hvis Forslaget vedtages. Jeg maa sige, at i Realiteten forekommer Ændringsforslaget mig at være meget vidtgaende. Vi har jo allerede hørt af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at han finder det alt for vidtgaende, idet det giver Sognemenighederne og ikke blot Vælgerne paa de kirkelige Valgsteder en Indflydelse. Dette Tilbud er fra vor Side ment som et meget kulant Tilbud, og vi har strakt os saa vidt for at naa til Enighed i denne Sag. Jeg vil gerne uden at gaa nærmere ind paa Detailler sige til den højtærede Kirkeminister, at han har misforstaaet Ændringsforslagets Bestemmelser om den første Sogneafstemning. Meningen er selvfølgelig ikke den, at der skal finde Sogneafstemning Sted i alle de tre Tilfælde, der nævnes i Begyndelsen af Ændringsforslaget, men Meningen er, som det ogsaa forekommer mig at fremgaa klart af Ordene, den, at der skal finde en første Sogneafstemning Sted i det først indtrædende af de tre Tilfælde, der nævnes, og derefter skal der hvert ottende Aar finde ny Sogneafstemning Sted, saa at man har en ganske bestemt Periode at regne med. Ligeledes forekommer det mig, at den højtærede Kirkeminister noget misforstaa Reglerne angaaende de 7 og 12 ha, thi naar der i Ændringsforslaget henvises til Loven af 4. Oktober 1919, er det selvfølgelig at forstaa saaledes, at der er Tale om denne Lov, som den nu og i Fremtiden maatte være affattet, og selve Loven af 1922 om Indførelse af Kirkelovgivning i Sønderjylland henviser jo ogsaa til Loven af 4. Oktober 1919, uanset at man samtidig har en hel Del andre Love, blandt hvilke den af Ministeren omtalte, saa dette forekommer mig at være af meget ringe Vægt. Naar man imidlertid ikke fra anden Side vil vise Forhandlingsvillighed overfor det Tilbud, der her er givet, er der ikke meget Haab om, at der kan komme en Ordning bygget paa frivillig Overenskomst i Stand, og jeg ser derefter ikke andet end, at vi naar til det utilfredsstillende Resultat, at Loven af 1922, som alle anerkender har virket ganske utilfredsstillende i Sønderjylland, vedbliver at gælde, Striden er ikke løst, og Uroen, som vi har ønsket at fjerne, er stadig til Stede.

Til de ærede Medlemmer, der har talt

om, at vort Ændringsforslag ikke vil give Ro, fordi der stadig skal foretages Afstemninger dernede, vil jeg sige: Tror man virkelig, at en Lov, gennemført her i Rigsdagen mod Menighedsraadens og Befolkningens Ønsker dernede, vil skabe Ro i Forholdet? Hvis man, hvad jeg mener er absolut udelukket, skulde naa til i den danske Rigsdag at vedtage, at Loven af 4. Oktober 1919 skal indføres i Sønderjylland mod Befolkningens Villie, saa vil man have skabt en Uro, som det vil være meget vanskeligt igen at faa dæmpet.

Nis Nissen: Ja, det er kun en Bemærkning af rent personlig Art, jeg har at gøre. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte sin Forbavelse over, at man kunde optræde saa letsindigt, som jeg aabenbart gjorde, idet jeg havde udtalt, at jeg havde ikke personlig undersøgt disse juridiske Forhold nøjere. Det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kan blive saa forbavset af den Grund, for jeg tror dog, at det ærede Medlem, naar han tænker sig om, maa indrømme, at der vedtages mange Love her i Rigsdagen og der siges mange Ting, uden at de enkelte Rigsdagsmedlemmer kan være forpligtet til eller i Stand til at undersøge alle juridiske Konsekvenser, som følger deraf. Naar et Lovforslag bliver fremsat af Ministeren, saa maa man vel gaa ud fra, at man i Ministeriet har undersøgt, hvordan de juridiske Forhold ligger, og man har nogen Ret til at tro, at det er grundlovsmæssigt at vedtage en saadan Lov. Jeg ved jo ikke, hvor indgaaende juridiske Studier de andre Herrer har gjort, jeg tvivler noget om, at de Herrer har gjort saa dybtgaaende juridiske Studier, at de med uomtvistelig Sikkerhed kan paastaa, at dette er grundlovsstridigt. De har i 1922 vedtaget en Lov, ved hvilken de uden videre fastslaar, at den gældende danske Lovgivning kan ikke indføres i de sønderjydske Landsdele uden Lempelser. Paa Grundlag af hvilke dybtgaaende juridiske Studier er det sket, det gad jeg nok vidst? Jeg tror, at den blev gennemført meget hurtigt, og uden at der blev studeret meget i den Anledning, i alt Fald mener jeg, man kan have Lov at tro, at et Lovforslag, som fremsættes af Ministeriet, ikke er grundlovsstridigt.

Niels Frederiksen: Det af Mindretallet stillede Ændringsforslag tilsigter og medfører ikke en frivillig Ordning af Forholdene i Sønderjylland. Ændringsforslaget baade tilsigter og medfører en Magtafgørelse